

Cremavond

Je kon er op wachten. Marktpartijen spelen al met elektriciteit en gas. De postbode vermarkt zich. En koopzondag is onuitroeibaar. De klant staat centraal. Dan kan de uitvaartbranche niet achterblijven. Inspelen op de wens van de consument.

Je kunt je in Helmond nu in de avonduren laten cremeren. Want in onze 24-uurs economie moet de schoorsteen ook dan blijven roken. Een crematie overdag hakt in op de omzet van de ondernemer en ons bruto nationaal product. Avondcrematie helpt ook nog tegen de crisis. Leve de vooruitgang! In de middeleeuwen werden lijken nog opgehaald met een platte kar. Opgestapeld en buiten de stadsmuren verbrand. Eeuwenlang moesten we ons behelpen met koude kerken, wierook en missen in het latijn. De

naam van de overledene werd ingevuld op de stippelij. Daarna begrafenis op een wonderig kerkhof. Met cremeren werd het an-

JOHN VAN DER SANDEN

ders: met foto's en muziek uit de crematorium-top 40. Persoonlijker, zodat we ons de dierbare dode herinneren zoals ie was.

Niet gehinderd door al te groot eigen verdriet zie je pas bij een crematie van iemand die je niet zo goed kende, dat het ook lopendebandwerk is. Als de kist verdwijnt en de aanwezigen naar het zaaltje van koffie en cake gedirigeerd worden, hoor je in de ontvangstruimte al de stemmen van de nabestaanden van de volgende overledene. Kijk, ergens kan ik de verruiming van de crematietijden dus wel begrijpen.

Cremeren is meer in trek, het land vergrijsd en misschien komt er een crematiegolf aan. Daar zullen wel statistieken op losgelaten zijn. Marktonderzoeken zijn daar ongetwijfeld aan vooraf gegaan, en concepten en klankborden en pilotstudies...

Tupperware party's, kijklessen en tienminutengesprekken krijgen er een concurrent bij: cremavond.

„Jongens, eet snel je bord leeg, want we gaan nog even afscheid nemen van een dierbaar overledene.”

„En toetje?”
„Het wordt koffie na met misschien een plakje natte cake.”